

[Brusvang.]

at arbejde for. Jeg takker for den bemærkning, der kom fra partiet venstres repræsentant, som jo ikke lagde skjul på, at de resultater, der var opnået fra borgerlig side, ikke var opnået af partiet venstre alene, men var opnået under den lange række forhandlinger, der havde været ført, både før venstre trådte ind, og efter at venstre var trådt ind i forhandlingerne.

Der er, både hvad angår beskæftigelsesarbejder, og hvad angår erhvervsfremmende foranstaltninger, en lang række ting, som stammer fra erhvervslivet, som er erhvervslivets ønsker, som vi også kender fra de konsultationer, vi har haft med erhvervslivets organisationer, og som vi har lagt stor vægt på at føre frem. Nogle var kommet med allerede dengang, nogle kom med i sidste runde, og det kan vi naturligtvis kun være meget taknemlige for.

Den sidste bemærkning skal være denne med hensyn til CDs holdning over for regeringen og de nye forligspartnere, der er tale om, at vi kan tilsige dem, at de fra vor side vil kunne regne med en fuldt loyal opposition som hidtil.

Gert Petersen (SF):

Så står vi altså ved vejs ende. Hr. Poul Schlüter har for så vidt ret i, at alt dette er bagsnak. Det kunne hr. Poul Schlüter jo sige ret triumferende, fordi det er ham, der i vid udstrækning har bestemt, hvad det er, der er sket. Så kan vi andre altså få lov til at bagsnakke og gøre vrøvl over det, som vi nu bedst kan komme af sted med det.

Jeg forstår da godt, at hr. Poul Schlüter smiler; det ville jeg også gøre, hvis jeg var i hans sko. Det er jeg altså ikke, og det er jeg af andre grunde tilfreds med ikke at være, for jeg tror, at den politik, som i vid udstrækning på hr. Poul Schlüters og hr. Poul Hartlings foranledning er slået igennem i det arrangement, der nu er indgået, er til skade for både for beskæftigelsen og for betalingsbalancen.

Det er en noget trist afslutning på de anstrengelser, der har været gjort gennem de sidste måneder. Jeg synes egentlig, afslutningen er meget godt karakteriseret i går her i København. Jeg vil godt citere, hvad der blev sagt. Der blev sagt:

»Det nye afgiftsforlig i folketinget er alt for ensidigt rettet mod lønarbejderne.«

Det er ikke en eller anden vild venstre-ekstremist, der har sagt det, det ville være synd

for hr. Bording fra Specialarbejderforbundet at klistre en sådan titel på ham. Det er Specialarbejderforbundets formand, Erik Bording, som sagde det på kongressen ved dens åbning i går. Han sagde også – jeg citerer igen fra Berlingske Tidende:

»Jeg mener ikke, at forliget vil løse vore beskæftigelsesmæssige og økonomiske problemer, højst virke dæmpende. Jeg må på det stærkeste beklage, at den oprindelige særskat på høje indkomster, og ikke mindst beskatningen af de reelle kapitalgevinster på jord og fast ejendom, ikke er med.«

Vi er i socialistisk folkeparti fuldkommen enige med formanden for Specialarbejderforbundet i Danmark.

Baggrunden for krisen, baggrunden for de forhandlinger, vi har været igennem i de sidste 3 måneder, er jo den økonomiske krise, som ikke bare er dansk, men international. Den har i en række lande, også i Danmark, ført til en stagnerende produktion. Det erkendte socialdemokratiet oprindeligt, og dermed erkendte socialdemokratiet og regeringen også – og det var en rigtig erkendelse – at vi ikke kan producere og eksportere os ud af krisen. De borgerlige partier har det stik modsatte synspunkt, det gælder især konservative og venstre. Det er igen fremskridtspartiet, som ligesom presser og inspirerer disse to partier, og det gælder i nogen udstrækning også det radikale venstre. Nu er vi kommet derhen, hvor der ikke alene er tale om, at produktionen stagnerer, men at der ligefrem er tegn på fald i produktionen. Hvilken konklusion har man så fra regeringens side draget af det? Man har draget den konklusion, at nu må man alligevel eksportere sig ud af krisen, for det forlig, der nu er indgået, er i meget høj grad baseret på den filosofi. Det kommer især til udtryk i de forslag, som venstre og konservative er så stolte over at de har tilført forliget, nemlig hele buketten vedrørende en forbedring af afskrivningsreglerne.

En sådan forbedring af afskrivningsreglerne vil på en række områder – tag f. eks. det 10 pct. investeringsfradrag – føre til, at mange arbejdsgivere vil mekanisere produktionen dér, hvor den ikke er mekaniseret i dag, eller mekanisere den yderligere, hvor den kun er mekaniseret svagt, og som følge deraf afskedige folk. Jeg vil ikke bebrejde dem, at de gør det, de måtte være godt tossede i hovedet, når folketinget forærer dem den mulighed, men det fører altså til mindre beskæftigelse. Og da en